

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 03.10.2017 r., 05.12.2017 r., 08.02.2018 r.

sprawy 1. K. M., syna D. i I. z domu K., urodzonego dnia (...) w S.

2.M. Z. syna L. i A. z domu M., urodzonego dnia (...) w W.

3. N. Z. syna M. i A. z domu K., urodzonego dnia (...) w L.

oskarżonych o to, że: w dniu 19 marca 2017 roku w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia K. F. w ten sposób, że po przewróceniu pokrzywdzonego na podłoże uderzali go pięściami i kopali po całym ciele w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci: na głowie w okolicy „guza” ciemieniowego prawego obrzęk i barwy sinej podbiegnięcie krwawe o średnicy 2 cm – krwiak podskórny, na plecach na wysokości kręgosłupa Th10 – Th12 podbiegnięcie krwawe barwy sino-wiśniowej o wymiarach 5 cm x 4 cm z otarciem naskórka o średnicy 1 cm, w okolicy dolnego kąta łopatki lewej barwy sino-wiśniowej podbiegnięcie krwawe barwy czerwonej o średnicy 1 cm kształtu okrągłego, na bocznej powierzchni uda prawego podbiegnięcie krwawe barwy oliwkowej o średnicy 2 cm, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, ale naraziły w/wymienionego na skutki pourazowe w obrębie klatki piersiowej i głowy określone w art. 157§1 kk

tj. o czyn z art. 158§1 kk

1. **oskarżonego K. M.** uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 158§1 kk i za to na mocy art. 158§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na 3 (trzy) lata próby;
3. na mocy art. 72§1 pkt 2 kk nakłada na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego na piśmie w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;
4. na mocy art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;
5. **oskarżonego M. Z.** uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 158§1 kk i za to na mocy art. 158§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;
6. na mocy art. 34§3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego na piśmie w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

7. na mocy art. 63§1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary zalicza zatrzymanie od 19.03.2017 r. godz. 16.40 do 21.03.2017 r. godz. 15.08, równoważne czterem dniom kary ograniczenia wolności;

8. **oskarżonego N. Z.** uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 158§1 kk i za to na mocy art. 158§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

9. na mocy art. 34§3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego na piśmie w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

10. na mocy art. 63§1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary zalicza zatrzymanie od 19.03.2017 r. godz. 16.30 do 21.03.2017 r. godz. 15.22, równoważne czterem dniom kary ograniczenia wolności;

11. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. K. kwotę (...),28 (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt jeden 28/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony wykonywanej z urzędu;

12. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. G. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy 24/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony wykonywanej z urzędu;

13. na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 570/17

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła K. M., M. Z. i N. Z. o to, że w dniu 19 marca 2017 roku w P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia K. F. w ten sposób, że po przewróceniu pokrzywdzonego na podłogę uderzali go pięściami i kopali po całym ciele, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci: na głowie w okolicy „guza” ciemieniowego prawego obrzęk i barwy sinej podbiegnięcie krwawe o średnicy 2 cm – krwiak podskórny, na plecach na wysokości kręgosłupa Th10-Th12 podbiegnięcie krwawe barwy sino-wiśniowej o wymiarach 5 cm x 4 cm z otarciem naskórka o średnicy 1 cm, w okolicy dolnego kąta łopatki lewej barwy sino-wiśniowej podbiegnięcie krwawe barwy czerwonej o średnicy 1 cm kształtu okrągłego, na bocznej powierzchni uda prawego podbiegnięcie krwawe barwy oliwkowej o średnicy 2 cm, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, ale naraziły w/wymienionego na skutki pourazowe w obrębie klatki piersiowej i głowy określone w art. 157 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 19 marca 2017 roku w P. K. M. i M. Z. wyszli na miasto na przepustkę z (...) Ośrodka (...) i spotkali kolegę z ośrodka D. M. z bratem T. M. oraz kolegą N. Z., następnie – kolegę z ośrodka T. G. z jego dziewczyną K. K.. W sklepie (...) nabyli piwo, a następnie udali się do położonego obok lokalu (...) w celu nabycia papierosów, ale im odmówiono sprzedaży, więc wszczęli awanturę, po czym poszli w stronę lasu i zatrzymali się przy szlabanie, który znajduje się na końcu ulicy (...), przy granicy lasu. Wówczas K. M., M. Z. i N. Z. wrócili się w kierunku położonych przy ulicy (...) domów w celu zdobycia papierosów i zapukali do domu zamieszkałego przez K. F., który otworzył drzwi i wyszedł przed próg. Kiedy jeden z nich rzucił puszką z piwem o ścianę domu, K. F. krzyknął do żony, żeby dzwoniła na policję. M. Z. próbował kopnąć K. F., ale ten złapał go za nogę i przewrócił. K. M. doskoczył do K. F. uderzając go dwukrotnie pięścią w twarz, co spowodowało przewrócenie K. F.. Następnie wszyscy trzej, tj. K. M., M. Z. i N. Z. kopali leżącego na ziemi K. F. po całym ciele, co spowodowało obrażenia ciała w postaci: na głowie w okolicy „guza” ciemieniowego prawego obrzęk i barwy sinej podbiegnięcie krwawe o średnicy 2 cm – krwiak podskórny, na plecach na wysokości kręgosłupa Th10-Th12 podbiegnięcie krwawe barwy sino-wiśniowej o wymiarach 5 cm x 4 cm z otarciem naskórka o średnicy 1 cm, w okolicy dolnego kąta łopatki lewej sino-wiśniowej podbiegnięcie krwawe barwy czerwonej o średnicy

1 cm kształtu okrągłego, na bocznej powierzchni uda prawego podbiegnięcie krwawe barwy oliwkowej o średnicy 2 cm, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, ale naraziły w/wymienionego na skutki pourazowe w obrębie klatki piersiowej i głowy naruszające czynności tych narządów lub rozstrój zdrowia na okres powyżej siedmiu dni. Kiedy skończyli kopać K. F. oddalili się w kierunku lasu, gdzie wraz z innymi znajomymi spożywali alkohol, a po wezwaniu policji przez M. F. (1) zostali po pościgu zatrzymani, a po zatrzymaniu okazało się, że znajdują się pod wpływem alkoholu. K. M. był dotychczas karany za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., ukończył gimnazjum, jest kawalerem, nie posiada majątku. M. Z. nie był dotychczas karany, ukończył gimnazjum, jest kawalerem, nie posiada majątku, a jego proces resocjalizacyjny w (...) Ośrodku (...) przebiega pomyślnie. N. Z. nie był dotychczas karany, ukończył gimnazjum, jest kawalerem, nie posiada majątku.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: M. F. (2) – k. 237v, 4-6, M. F. (1) – k. 238-238v, 74-75, M. I. – k. 238v, 92-93, K. K. – k. 262v, 57-58v oraz A. R. – k. 263v, 67-68, ponieważ zeznania te są logiczne, konsekwentne i niesprzeczne. Sąd obdarzył wiarą również znajdujące się w aktach sprawy i ujawnione na rozprawie dowody w postaci: protokołu zatrzymania rzeczy – k. 7-8, spisu i opisu rzeczy – k. 9, protokołu zatrzymania osoby K. M. – k. 14, protokołu zatrzymania osoby N. Z. – k. 17, protokołu zatrzymania osoby M. Z. – k. 23, protokołu oględzin osoby M. Z. – k. 33-35, protokołu oględzin osoby N. Z. – k. 36-38, protokołu oględzin osoby K. M. – k. 42-44, protokołu okazania – k. 77-78, protokołu badania sądowo-lekarskiego M. F. (2) – k. 106, dokumentacji fotograficznej – k. 126, danych osobo poznawczych M. Z. – k. 127, danych osobo poznawczych K. M. – k. 128, opinii sądowo-psychiatrycznej K. M. – k. 145-147, danych o karalności K. M. – k. 179-180, 254-256, danych o karalności M. Z. – k. 172-173, 260, danych o karalności N. Z. – k. 177-178, 261, opinii o M. Z. z (...) Ośrodka (...) – k. 245, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości. Sąd obdarzył wiarą zeznania D. M. – k. 237v-238, 103-104, T. M. – k. 238v, 95-96, T. G. – k. 239, 98-100 w części, gdzie potwierdzają fakt spotkania i wspólnego spożywania alkoholu na skraju lasu obok ulicy (...) oraz to, że nie widzieli faktu pobicia, gdyż w tym zakresie ich zeznania są zgodne z pozostałym obdarzonym wiarą materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom tych świadków w części, gdzie twierdzą, że po papierosy w kierunku domów na ulicy (...) poszło tylko dwóch, a mianowicie K. M. i M. Z., ponieważ ich zeznania w tym zakresie są sprzeczne z zeznaniami M. F. (2) i M. F. (3), według których napastników było co najmniej trzech, zeznaniami M. I., która widziała trzy uciekające w kierunku lasu osoby, K. K., która zeznała, że K. M. odłączył się od nich z dwoma jeszcze chłopakami oraz protokołem okazania, kiedy to M. F. (2) rozpoznał N. Z. jako jednego z napastników. Sprzeczność ta może wynikać z chęci chronienia swojego kolegi przed odpowiedzialnością karną lub też z faktu, że K. M. i M. Z. mogli odłączyć się pierwsi, a N. Z. dołączył do nich później, ale nie wszyscy to zauważyli zajęci spożywaniem alkoholu.

Oskarżony K. M. przyznał się do winy i wyjaśnił, że tylko on pobił M. F. (2), a N. Z. przy tym nie było, tylko był M. Z.. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ są sprzeczne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami M. F. (2), który zdążył zaobserwować, że był bity przez co najmniej trzy osoby i nie miał żadnego interesu, by dodatkowo obciążać niewinnych, którzy mu nic nie zrobili, skoro jeden sprawca został niezwłocznie ujawniony i przyznał się do winy.

Oskarżony M. Z. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że obawiając się, że M. F. (2) chce go uderzyć, tylko próbował go kopnąć, ale został złapany za nogę i przewrócony i wówczas K. M. pobił i skopał M. F. (2). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ są sprzeczne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami M. F. (2), który zdążył zaobserwować, że był bity przez co najmniej trzy osoby i nie miał żadnego interesu, by dodatkowo obciążać niewinnych, którzy mu nic nie zrobili, skoro jeden sprawca został niezwłocznie ujawniony i przyznał się do winy.

Oskarżony N. Z. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że nie brał udziału w pobiciu, nie było go w tym miejscu i nie widział faktu pobicia. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ są sprzeczne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami M. F., który zdążył zaobserwować, że był bity przez co najmniej trzy osoby i nie miał żadnego interesu, by dodatkowo obciążać niewinnych, którzy mu nic nie zrobili, skoro jeden

sprawca został niezwłocznie ujawniony i przyznał się do winy, a w dodatku rozpoznał N. Z. w czasie okazania jako jednego ze sprawców pobicia.

Wina oskarżonego K. M. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zaszły żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną, co potwierdziła również opinia sądowo-psychiatryczna.

Wina oskarżonego M. Z. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zaszły żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Wina oskarżonego N. Z. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zaszły żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonym czyn polegający na działaniu wspólnie i w porozumieniu i na umyślnym spowodowaniu obrażeń ciała skutkujących rozstrojem zdrowia do siedmiu dni oraz narażeniu na powstanie obrażeń określonych w art. 157 § 1 k.k. stanowi przestępstwo z art. 158 § 1 kk.

Przy wymiarze kary dla K. M. jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił jego dotychczasową karalność oraz fakt, że oskarżony wtargnął na posesję pokrzywdzonego i pobił go przed własnym domem nie tylko uszkadzając jego ciało, ale również niszcząc jego poczucie bezpieczeństwa we własnym domu i to niemal na oczach jego rodziny, a jako okoliczności łagodzące – okazaną skruchę oraz młody wiek i treść art. 54 § 1 k.k., który nakazuje aby sprawcę młodocianego przede wszystkim wychować. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd wymierzył karę adekwatną do społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa, a dla postronnych będzie stanowiła skuteczną przestrożę przed podobnym postępowaniem. Sąd wymierzył karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ponieważ poprzednio wymierzona kara ograniczenia wolności najwyraźniej nie spełniła swojej roli.

Przy wymiarze kary dla M. Z. jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił fakt, że oskarżony wtargnął na posesję pokrzywdzonego i pobił go przed własnym domem nie tylko uszkadzając jego ciało, ale również niszcząc jego poczucie bezpieczeństwa we własnym domu i to niemal na oczach jego rodziny, a jako okoliczności łagodzące – dotychczasową niekaralność, dobrą opinię z ośrodka oraz młody wiek i treść art. 54 § 1 k.k., który nakazuje aby sprawcę młodocianego przede wszystkim wychować. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd wymierzył karę adekwatną do społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa, a dla postronnych będzie stanowiła skuteczną przestrożę przed podobnym postępowaniem.

Przy wymiarze kary dla N. Z. jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił fakt, że oskarżony wtargnął na posesję pokrzywdzonego i pobił go przed własnym domem nie tylko uszkadzając jego ciało, ale również niszcząc jego poczucie bezpieczeństwa we własnym domu i to niemal na oczach jego rodziny, a jako okoliczności łagodzące – dotychczasową niekaralność oraz młody wiek i treść art. 54 § 1 k.k., który nakazuje aby sprawcę młodocianego przede wszystkim wychować. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd wymierzył karę adekwatną do społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa, a dla postronnych będzie stanowiła skuteczną przestrożę przed podobnym postępowaniem.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k., ponieważ oskarżeni jeszcze się uczą i nie mają żadnych dochodów ani majątku.